

[Formanden.]

I Skrivelse af samme Dato meddeler Justitsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ligbrænding.

Fra Udenrigsministeren har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Udenrigsministeriet.

København, den 8. Oktober 1930.

Under Henviſning til Bestemmelsen i § 1 i Lov Nr. 137 af 13. April 1923 om Nedsættelsen af et udenrigspolitisk Nævn skal Udenrigsministeriet henstille, at der træffes Foranstaltninger til Valg af Medlemmer af Nævnet for indeværende Rigsdagssamling.

Det tilføjes, at man Dags Dato har tilskrevet Landstingets Formand i Overensstemmelse med ovenstaaende.

P. Munch.

Til Folketingets Formand, Rigsdagen.“

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Landstingets Formand, at Landstinget i sit Møde samme Dag har valgt:

C. C. Andersen, Blang, Marie Christensen, Døcker, Frøkjær, Johannes Jensen, J. Jensen-Klejs, Laurits Knudsen, Lewinsky, Carl F. Madsen, Jørgen Møller, R. Nielsen, Stegger Nielsen, C. F. Sørensen og Veistrup til for Landstingets Vedkommende at indtræde i Fællesudvalget i Henhold til Grundlovens § 45.

I Skrivelse af samme Dato meddeler Landstingets Formand, at Landstinget har valgt J. V. Christensen til for Landstingets Vedkommende at føre Tilsyn med Bogsamlingen.

Rigsdagens Regnskab for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930 er efter endt Revision fremlagt i Bureauet, Et Sammendrag vil som sædvanlig blive indført i Tidenden. (Se omstaaende).

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Statsministeren (Stauning): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov*

om Rigets Flag. Der eksisterer nemlig i Øjeblikket ikke nogen Lov om Flaget eller om Flagføring; der er kun nogle ældre Anordninger, nemlig en kgl. Resolution af 7. Juli 1854 og en endnu ældre Bestemmelse, nemlig fra 1748, om Flagets Maal.

Da Rigets Flag er hele det danske Riges fælles Symbol paa Rigsenheden, og dette Flag endog menes indstiftet i 1219, er det meget rimeligt, at man har søgt at faa tidssvarende og bestemte Regler med Hensyn til Anvendelsen af Flaget eller af Flag overhovedet i Stedet for den noget kaotiske Tilstand, der efterhaanden har udviklet sig. Der blev derfor under Statsministeriet af min Forgænger i Juli Maaned 1927 nedsat en lille Kommission, af hvis Arbejde det Lovforslag er fremgaaet, som jeg herved har den Ære at fremsætte.

Der er tidligere gjort lignende Forsøg, nemlig allerede i 1854, da Sagen imidlertid blev henlagt, fordi man ikke kunde blive enig om, under hvilket Ministerium Flagsagen henhørte. Senere har der været Kommissioner i 1904 og i 1907, uden at dog disse forskellige Forberedelser har ført til nogen Lovordning.

Det Lovforslag, jeg hermed anbefaler til det høje Folketing, er overensstemmende med Kommissionsflertallets Forslag. Jeg skal ikke nægte, at jeg personlig kunde have ønsket endnu mere Enkeltighed og Ensartethed, end Kommissionen har ment det forsvarligt at foreslaa, og navnlig synes jeg, at man med Hensyn til Brugen af Stutflaget og Splitflaget kunde være naaet til mere enkle Bestemmelser, end der her er foreslaaet. Men under Hensyn til, at Kommissionen bestod af Folk, der i særlig Grad havde Kendskab til de Interesser, ikke mindst for Skibsfarten, der knytter sig til Spørgsmaalet om Flagføringen, har jeg anset det for rimeligt at følge Kommissionsflertallets Indstilling.

Lovforslaget giver Regler for Statens, Statens Bygningers, Orlogsskibenes, Statskibenes og privates Flagføring og sikrer samtidig den fornødne Frihed og Beskyttelse for Brug af Kontorflag, Foreningsfaner og andet, som ligger udenfor den egentlig nationale Flagføring. Endvidere